

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680121863056/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Da Jansen kom tilbage, var der mørkt og koldt i Værelser. Han fik Lampen tændt igen og den vaade Frakke hængt hen paa Knagen bag Døren. Saa stillede han sig hen foran Bordet med begge Hænder i Lommen, og saa ned paa det tyndslidte Bordtæppes falmede Mønster. Vækkeuret henne paa Kommoden gik sin Gang, og Blæsten drev Regnen mod Ruderne og susede ude i Mørket.

Han stod længe og stirrede paa Bordtæppet; saa bøjede han sig ned over det og blæste noget Cigaraske bort fra et Bogbind, og stak saa Haanden ind i Brysflommen og tog langsomt et Brev frem. Han holdt det hen foran Lampen og blev længe ved at glatte paa Papiret og bøje det i Folderne, og holdt det saa til sidst stille og saa ned over det, som om han læste.

Kjære Georg!

Det er ikke saa lidt svært, min Dreng, for en gammel Mand som mig at faa de rette Tanker sanket sammen og faa dem iklædet de rette Ord, især naar Tankerne ere saa mange. Du maa nu have Taalmodighed med mig og læse dette Par Linjer med lidt af den Kjærlighed, jeg ved, Du føler for din gamle Onkel, hvem intet andet end Dit Vel ligger paa Sinde. Jeg faar ikke Ro, før jeg har skrevet Dig til, og vel heller ikke siden. Men heller ikke er det saa meget for min egen som for din Skyld, jeg skriver.

Ja, Georg, jeg har jo længe anet, at noget fremmed stred med Din Barnetro i Dit Sind og Dit Hjærte; men langtfra havde jeg ventet, at Du saa fort skulde give efter. Tro mig, min Dreng, heller ikke er Du saa færdig, som Du mener. Vorherre kan man ikke saadan drive ud, og han slipper Dig ikke saa let. Du vil komme til at møde ham mange Gange og paa mange Steder, hvor Du saa vender Dig hen. Og det er min Trøst og mit Haab, at Du ikke vil lyve ham fra Dig, naar I træffes; for Du er ærlig og god. Og han vil altid have sine Arme udbredte mod Dig, for